

1
De opa van mijn opa, Freddy Olive, heeft tijdens zijn Japanse krijgsgevangenschap, brieven geschreven aan zijn vrouw, op toilet papier.
Ze hadden een melkveeboerderij en een theeplantage.

De vader van mijn opa, heeft deze brieven na de oorlog overgeschreven.

Later is hier een boekje van gemaakt, het heet:

"Innig geliefden"

"Vergeten? Dat mag beslist niet."

1944-1945 Pakan Baroe"

Naast de vreselijke dingen, die hij meemaakte, die ik niet ga voorlezen, schreef hij over recepten en over zijn toekomstplannen.

Hieruit blijkt veerkracht, geloof en hoop.

Dit zijn een paar voorbeelden:

1) Als God het wil, maken wij met de kinderen een tocht door Java, naar jouw geboorteplaats.

Ook naar Loemadjans, mijn geboorteplaats.

We bezoeken ook het huis (paleisje) van opa en oma. Frans gaat dan ook mee.

2) Met God's zegen, kopen wij één en ander voor de boerderij. Ik denk nu bijvoorbeeld aan de echte Kedoe kippen, de Vlaamse reus konijnen (4 x zo groot als de gewone) en kalkoenen.

3) Blijf onder alle omstandigheden kalm, we zullen langzaam alles weer opbouwen. Ik heb al in gedachten een aardig plan in mijn hoofd gesmeed, bijv. dat jij en ik en de kinderen naar Australië gaan, het nuttige met het aangename combineren, waarom niet, Australië is niet zo ver en zo kostbaar is het niet. Dan kopen wij daar melkkoeien.....

Dit zijn een paar stukjes uit het boek. Mijn bet overgrootvader is net na de oorlog overleden op 22 september 1945, aan de gevolgen van 3 jaar gevangenschap.

Zijn zoon Han, overleefde maar net 4 jaar kampen, waaronder Burma.

Hij vertrok in 1951 met zijn gezin naar Nederland.

1 Van zijn kinderen is mijn opa.
